

**Összefoglaló az Európai Unió Bírósága előtt 2017. április 1-jén folyamatban lévő,
magyar bíróságok által kezdeményezett előzetes döntéshozatali eljárásokról és az
azokban képviselt álláspontról**

TARTALOM

BEVEZETÉS	2
1. A C-564/15. sz. Farkas előzetes döntéshozatali ügy.....	2
2. A C-49/16. sz. Unibet International előzetes döntéshozatali ügy.....	3
3. A C-52/16. és C-113/16. SEGRO és társai előzetes döntéshozatali ügy	4
4. A C-65/16. sz. Istanbul Lojistik előzetes döntéshozatali ügy	5
5. A C-129/16. sz. Túrkevei Tejtermelő előzetes döntéshozatali ügy	5
6. A C-254/16. sz. Glencore Grain előzetes döntéshozatali ügy	6
7. A C-390/16. sz. Lada előzetes döntéshozatali ügy.....	6
8. A C-404/16. sz. Lombard előzetes döntéshozatali ügy	7
9. A C-473/16. sz. F. előzetes döntéshozatali ügy	7
10. A C-483/16. sz. Sziber előzetes döntéshozatali ügy.....	8
11. A C-492/16. sz. Incyte Corporation előzetes döntéshozatali ügy.....	9
12. A C-566/16. sz. Vámos előzetes döntéshozatali ügy.....	10
13. A C-3/17. sz. Sporting Odds Limited előzetes döntéshozatali ügy	10
14. A C-38/17. sz. GT előzetes döntéshozatali ügy.....	11
15. A C-51/17. sz. Ilyés és Kiss előzetes döntéshozatali ügy	11
16. A C-53/17. sz. Bericap előzetes döntéshozatali ügy	12
17. A C-118/17. sz. Dunai előzetes döntéshozatali ügy	12
18. A C-126/17. sz. Czakó előzetes döntéshozatali ügy.....	12

Bevezetés

Az Európai Unió tagállamainak bíróságai az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 267. cikke értelmében előzetes döntéshozatali eljárást kezdeményezhetnek az Európai Unió Bírósága előtt, amennyiben az előttük folyamatban lévő eljárásban az uniós jog értelmezésével vagy érvényességével kapcsolatos kérdés merül fel.

A Magyar Kormány részéről – egyes ritka kivételektől eltekintve – valamennyi magyar bíróság által kezdeményezett előzetes döntéshozatali eljárásban benyújtásra kerül írásbeli beadvány, tárgyalás esetén pedig a Kormány képviselteti magát. Míg 2014-ben a magyar bíróságok kiugróan nagy számban, 23 ügyben kezdeményeztek előzetes döntéshozatali eljárást, 2015-ben 14, 2016-ban 15, 2017-ben pedig eddig 6 ilyen eljárás indult. Az uniós csatlakozás óta a magyar bíróságok összesen 142 előzetes döntéshozatali eljárást kezdeményeztek, ami tagállami összehasonlításban kiugró, különösen a velünk együtt 2004-ben csatlakozott és hasonló nagyságú tagállamokkal összevetve.¹

A lezárult és a folyamatban lévő európai bírósági ügyekről – köztük a magyar bíróságok által kezdeményezett előzetes döntéshozatali eljárásokról – a Bíróság honlapján (<http://curia.europa.eu/>) található további információ, ahol közzétételre kerülnek a nemzeti bíróság által előterjesztett kérdések, a főtanácsnoki indítványok és az ítéletek (végzések) az Unió valamennyi hivatalos nyelvén. Az Európai Unió Hivatalos Lapjában (<http://eur-lex.europa.eu/oj/direct-access.html>) ugyancsak megjelennek az előzetes döntéshozatali kérdések, valamint az ítéletek és végzések rendelkező része.

Az alábbiakban a 2017. április 1-jén folyamatban levő, magyar bíróságok által kezdeményezett előzetes döntéshozatali eljárások rövid összefoglalója található.

1. A C-564/15. sz. Farkas előzetes döntéshozatali ügy

<http://curia.europa.eu/juris/documents.jsf?num=C-564/15>

A Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előzetes döntéshozatali kérelmében a közös hozzáadottérték-adó rendszerről szóló 2006/112/EK tanácsi irányelv (a továbbiakban: héa-irányelv) egyes rendelkezéseivel kapcsolatban intézett kérdéseket az Európai Bírósághoz. Az eljáró bíróság az első kérdéssel lényegében azt kívánja megtudni, hogy összeegyeztethető-e a héa-irányelv rendelkezéseivel és céljaival az adóhatóság gyakorlata, miszerint amennyiben egy ügyletet tévesen ítélnék meg, és a fordított adózás helyett egyenes adózás alá vonják, és az adóhatóság az ellenőrzése eredményeként a fordított adózás szabályai szerint fizetendő áfa fizetésére kötelezi a felperest, úgy, hogy a felperes terhére megállapított adókülönbözet tekintetében a felperes adólevonási joga nem érvényesülhet. A bíróság második kérdése arra irányul, hogy arányos szankciónak tekinthető-e az adókülönbözet 50%-ában megállapított adóbírság, figyelemmel arra is, hogy az ügylettel érintett áfa az adóhatóságnak megfizetésre került, csak nem a beszerző, hanem az eladó által.

A Magyar Kormány írásbeli észrevételeiben amellet érvelt, hogy a jelenleg hatályos szabályozás illetve az adóhatóság kérdéses gyakorlata összeegyeztethető a Héa-irányelv előírásaival. A kérdéses ügyben nem az érintett felek adólevonási jogát vitatta az adóhatóság,

¹ A Bíróság 2015-re vonatkozó éves jelentéséből az összesített adatok a következők (összes kérelem 2004-2015 között): Bulgária (2007-2015): 83 kérelem, Cseh Köztársaság: 48 kérelem, Észtország: 17 kérelem, Ciprus: 7 kérelem, Lettország: 46 kérelem, Litvánia: 37 kérelem, Magyarország: 121 kérelem, Málta: 2 kérelem, Lengyelország: 89 kérelem, Románia (2007-2015): 109 kérelem, Szlovénia: 14 kérelem, Szlovákia: 32 kérelem.

hanem egy héa-szempontról tévesen minősített ügyet tekintetében korrigálta a hiányosságokat. Az ilyen korrekcióra a Héa-irányelv nem tartalmaz szabályokat, az a tagállamok hatáskörébe tartozik. Ehhez hasonlóan a héa szabályok megsértéséhez kapcsolódó szankciók tekintetében sem léteznek harmonizált uniós szabályok, a tagállamoknak azonban biztosítaniuk kell, hogy a héa fizetésre kötelezett adóalanyok eleget tegyenek fizetési kötelezettségüknek. Az ügyben az 50%-os adóbírság a jogszabályoknak megfelelően került kiszabásra a hatóság által, azonban annak megítélése, hogy az adott esetben alkalmazott szankció megfelel-e az arányosság elvének, illetve, hogy a szankció összege nem megy-e túl az adó megfelelő behajtása és az adócsalás elkerülése célkitűzésének eléréséhez szükséges mértéken, a nemzeti bíróság feladata.

Az ügyben 2016. szeptember 7-én tartottak tárgyalást, a főtanácsnoki indítvány előterjesztésére 2016. november 10-én került sor, az ítélet kihirdetése pedig 2017. április 26-ára várható.

2. A C-49/16. sz. Unibet International előzetes döntéshozatali ügy

<http://curia.europa.eu/juris/documents.jsf?num=C-49/16>

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság kérdései a Bíróság eddigi ítélkezési gyakorlatától némileg eltérve olyan helyzetre irányulnak, amikor valamely tagállam a törvényi szabályozás szintjén előírja ugyan egy koncessziók kiírásán alapuló szabályozási modell megvalósítását valamelyik szerencsejáték piacán, azonban az ennek végrehajtásához elengedhetetlen végrehajtási szabályokat nem alkotja meg illetve nem ír ki koncessziós pályázatot. A kérdés az, hogy egy ilyen helyzetben a végrehajtási szabályok és a koncessziós pályázat kiírásának elmaradása az uniós jogi kötelezettségek megsértését jelenti-e, és hogy ebből következően a koncessziós rezsimit kiegészítő, azt védő közigazgatási szankciók is ellentétben állnak-e a Szerződés 56. cikkével.

A Magyar Kormány beadványban megjelenített érvelése szerint az adott szerencsejáték piac semmiképpen sem tekinthető vállalkozások számára megnyitottnak mindaddig, amíg a szabályozás valamennyi eleme meg nem valósult. A tagállamot nem terheli az adott piac megnyitásának kötelezettsége és értelemszerűen erre vonatkozóan határideje sincsen, hiszen a tagállamok mérlegelési mozgásterébe tartozik az adott piacon alkalmazott szabályozási modell megválasztása. Amíg a jogalkotó meg nem alkotja a kétszintű szabályozás piacnyitáshoz elengedhetetlen valamennyi rendelkezését addig tulajdonképpen megmarad a piacot állam számára fenntartó helyzet. Erről a magyar szabályozásról nem állapította meg a Bíróság az uniós joggal való összeegyeztethetlenséget, így a piac megnyitására vonatkozóan nincs kötelezettségünk. Mindebből az is következik, hogy a piac megnyitása előtt az állami monopól struktúra adminisztratív eszközökkel fenntartható, a vállalkozások piacra lépése jogszerűtlen és velük szemben ezeknek a szankcióknak az alkalmazására lehetőség van. A törvényi szabályozás önmagában nem elegendő ahhoz, hogy a piacot verseny számára megnyitottnak tekintsük és ez a tény valamennyi piaci szereplő, így az alapeljárás felperes számára is nyilvánvaló kellett, hogy legyen. A Magyar Kormány beadványban részletesen is kifejtett álláspontja szerint még az sem vezethet arra a következményre, hogy egy tagállamnak szükségszerűen meg kellene nyitnia a verseny számára egy adott piacot és hogy az annak állam számára való fenntartását biztosító szabályok automatikusan alkalmazhatatlanok, ha a Bíróság megállapítja az alapul szolgáló szabályozás uniós jogba ütköző voltát. Ugyan az ilyen uniós jogba ütköző szabályozás megváltoztatására köteles valamely tagállam, de ez nem szükségszerűen jelenti, hogy az egyetlen lehetősége a piac megnyitása volna. Ebből következően azoknak a rendelkezéseknek is érvényesülnie kell,

amelyek biztosítják, hogy a szabályozott és ellenőrzött piacnyitás érvényesüljön, és ne léphessen piacra a teljes körű szabályozás kialakítása előtt bármely vállalkozás.

Az ügyben 2016. december 15-én tartottak tárgyalást és 2017. április 5-én kerül sor a főtanácsnoki indítvány előterjesztésére.

3. A C-52/16. és C-113/16. SEGRO és társai előzetes döntéshozatali ügy

<http://curia.europa.eu/juris/documents.jsf?num=C-52/16>

A Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság által kezdeményezett előzetes döntéshozatali eljárások alapjául szolgáló ügyek tényállásai szerint a külföldi lakóhellyel rendelkező természetes személy tagok tulajdonában álló gazdasági társaság illetve természetes személy felperesek 2014. április 30. napját megelőzően a megszűnésig fennálló haszonélvezeti jogot szereztek bizonyos ingatlanokon, amelyek az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzést nyertek. Az ingatlan-nyilvántartást vezető alperesi hatóság azonban határozataival a felperesek javára bejegyzett haszonélvezeti jogokat – a közeli hozzátartozók esetét kivéve a haszonélvezeti jognak a törvény erejénél fogva történő megszűnését megállapító, a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CCXXII. törvénnyel összefüggő egyes rendelkezésekről és átmeneti szabályokról szóló 2013. évi CXII. törvény 108.§ (1) bekezdésére figyelemmel – törölte. Az előzetes döntéshozatali kérelmek e szabályozás uniós joggal fennálló összhangjára kérdeznek rá.

A Magyar Kormány az eljárásban mindenekelőtt arra hivatkozik, hogy mind a szerződések megkötésének ideje, mind pedig az alkalmazandó jogszabályok hatálya még Magyarországnak a Csatlakozási Szerződés hatályba lépését megelőző időszakra esik. A vitatott jogszabályi rendelkezés által érintett jogviszonyok tényállásbeli alapja olyan időre esik, amikor az uniós jog még nem volt hatályban Magyarországon. Ezen nem változtat az a körülmény sem, hogy az érintett jogviszonyokat megszüntető jogalkotási aktusra már később került sor, mert ezen aktus megítélése csak az előzményekkel összefüggésben tehető meg. A vitatott szabályozás egyaránt vonatkozik a magyar állampolgárokra és más tagállamok állampolgáira és minden uniós polgár vonatkozásában azonos feltételt ír elő a szerződéssel létesített haszonélvezeti és használati jogok fennállását illetően. Amennyiben a szabályozás a más tagállamok állampolgárait a magyar állampolgárokhoz képest hátrányosan érintené és ezzel rejtett diszkriminációt valósítana meg az EUMSZ 52. cikkében foglalt rendelkezés és az azzal analóg 65. cikk (1) bekezdés b) pontja értelmében ezek az írott kényszerítő követelmények igazolni volnának képesek még azokat a tagállami intézkedéseket is, amelyek hátrányosabban érintik a más tagállami állampolgárokat mint a magyar állampolgárokat. A mezőgazdasági területek tulajdonjogának, illetve használati jogának megszerzésével kapcsolatos korábbi szabályozás átforgalmazása, a termőföld azt megművelő természetes személy tulajdonába engedése, e cél elérése érdekében a föld tulajdona megszerzésének tilalma befektetési célból, az élet- és versenyképes mezőgazdasági termelés folytatására alkalmas méretű földbirtokok létrejötte olyan közérdekű indokok, amelyek egy ilyen korlátozást igazolni képesek. A vizsgált intézkedés alkalmas a spekulatív célú birtokszerzés megakadályozására és nem jelent hátrányosan megkülönböztető jogalkalmazást. Az intézkedés arányossága szempontjából kiemelkedő jelentőséggel bír, hogy az alapügyekben vitatott szerződések érvénytelenek (a haszonélvezeti jogok alapítására jogellenesen került sor) és az így előállt jogsértő állapot fennállása a közrendbe ütközik, és ezért azzal szemben a tagállamnak kötelezettsége fellépni. Az ügyek nagy számára illetve időbeli korlátozó tényezőkre figyelemmel *ex lege* orvosolhatók egy korábban alkotott norma hibái vagy éppen a megfelelő norma hiánya, ezáltal kiküszöbölhető a visszaélések lehetősége. Az intézkedés arányossága szempontjából kiemelkedő jelentőséggel bír továbbá a haszonélvezet vagy

használat jogának törléséből a jogosult vonatkozásában előálló hátrányok kompenzálása. Amennyiben a tagállami jog gondoskodik arról, hogy a korábbi jogosultakat ne érje hátrány, úgy ez az intézkedés összeegyeztethető az uniós joggal. Az egyébként a felek rendelkezésére álló, polgári jog által biztosított lehetőségen túlmutató kompenzációra akkor van szükség, ha a polgári jogi elszámolási jogviszony nem teszi lehetővé a jogát veszített félnek valamennyi keletkezett hátránya megfelelő megtérítését. Erre figyelemmel mindenekelőtt meg szükséges vizsgálni az elszámolási viszony tartalmát. Figyelemmel arra, hogy a polgári jogi szabályok előírják a tulajdonos számára a haszonélvezővel való elszámolás kötelezettségét és annak tartalmi köre is törvényileg előre meghatározott, továbbá az elszámolás a haszonélvezeti jog megszűnésekor azonnal esedékes, így a magyar jogszabályi környezet maradéktalanul biztosítja, hogy a haszonélvezők az elszenvedett veszteségekért kellő időben fizetett méltányos összegű ellentételezésben részesüljenek.

Az ügyben 2017. március 7-én tartottak tárgyalást és 2017. május 31-én kerül sor a főtanácsnoki indítvány előterjesztésére.

4. A C-65/16. sz. Istanbul Lojistik előzetes döntéshozatali ügy

<http://curia.europa.eu/juris/documents.jsf?num=C-65/16>

A Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság által előterjesztett előzetes döntéshozatali kérelem alapjául a gépjárműadóról szóló 1991. évi LXXXII. törvény (Gjt.) szolgál, amely alapján az Európai Unió valamely tagállamában nyilvántartott fuvarozóknak nem kell gépjárműadót fizetniük, míg a Törökországban nyilvántartott fuvarozóknak a Magyarországon, mint tranzitállamon való keresztülhaladás miatt gépjárműadót kell fizetniük. Az alapeljárás felperese szerint a magyar szabályozás összeegyeztethetetlen az uniós joggal.

A Magyar Kormány által benyújtott írásbeli észrevételek következtetése az, hogy a szóban forgó szabályozás nem minősül vámmal azonos hatású díjnak, mennyiségi korlátozással azonos hatású intézkedésnek, illetve állampolgárságon alapuló megkülönböztetésnek és ezért összeegyeztethető a vonatkozó uniós jogi rendelkezésekkel. Az adónak nem a tehergépjármű, vagy nem az általa szállított áru a tárgya, sőt, az üresen közlekedő tehergépjármű után is fennáll az adókötelezettség. A gépjárműadót tehát nem az árura, termékre vetik ki, hanem az a fuvarlehetőség – mint adóköteles tevékenység – árának tekinthető. Ezen túlmenően a Magyar Kormány álláspontja az, hogy a Gjt. külföldi gépjárműadóra vonatkozó rendelkezései nem ellentétesek az EUMSZ 3. cikk (2) bekezdésével és a nemzetközi közúti áru fuvarozási piachoz való hozzáférés közös szabályairól szóló 1072/2009/EK rendelettel. Végül a Magyar Kormány véleménye szerint az EU-Törökország társulási megállapodás (Ankarai Megállapodás) hatálya nem terjed ki sem adózási, sem szolgáltatás-kereskedelmi kérdésekre, ebből következően a szóban forgó szabályozás nem ütközik az Ankarai Megállapodás 9. cikke szerinti állampolgárságon alapuló megkülönböztetés tilalmába.

Az ügyben 2017. január 19-én tartottak tárgyalást és 2017. április 6-án kerül sor a főtanácsnoki indítvány előterjesztésére.

5. A C-129/16. sz. Túrkevei Tejtermelő előzetes döntéshozatali ügy

<http://curia.europa.eu/juris/documents.jsf?num=C-129/16>

A Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság által kezdeményezett előzetes döntéshozatali eljárásban az a kérdés merült fel, hogy az EUMSZ 191. cikkével, valamint a környezeti felelősségről szóló 2004/35/EK irányelv rendelkezéseivel ellentétes-e az olyan nemzeti szabályozás, amely – átlépve a „szennyező fizet” elvén – lehetővé teszi a

környezetvédelmi közigazgatási hatóság számára, hogy a környezeti károk megtérítésének felelősségét különleges formában a tulajdonjog jogosultjára terhelje anélkül, hogy ezt megelőzően érdemben vizsgálnia kellene e személy (gazdálkodó szerv) magatartása és a szennyezési esemény közötti okozati összefüggés meglétét. Nemleges válasz esetén a levegőtisztaság-védelmi bírság kiszabása indokolható-e az irányelv 16. cikkében és az EUMSZ 193. cikkében foglalt szigorúbb tagállami szabályozásra hivatkozással, vagy ez utóbbi szigorúbb szabályozás sem eredményezheti a szennyezésért nem felelős tulajdonos terhére pusztán szankció jellegű bírság kiszabását.

A Magyar Kormány azt az álláspontot képviseli, hogy az irányelv rendelkezéseivel összeegyeztethető az olyan nemzeti szabályozás, amely – átlépve a „szennyező fizet” elvén – lehetővé teszi a szennyezéssel érintett terület tulajdonosa másodlagos (mögöttes) felelősségének megállapítását, biztosítva a mentesülés lehetőségét. A környezetvédelmi közigazgatási hatóság a környezeti károk megtérítésének felelősségét a tulajdonosra terhelheti, figyelembe véve, hogy az irányelv minimumszabályként érvényesül, így lehetőség van a nemzeti jogban tágabb értelmezés fenntartására. A tagállamok dönthetnek akként, hogy a jelen ügyben vizsgálthoz hasonló tartalmú szabályozáshoz hasonlóan objektív alapon bírsággal szankcionálnak valamely magatartást az uniós jogból eredő követelmények, különösen is az arányosság elvének betartása mellett. Figyelemmel arra, hogy a jelen ügyben vizsgálthoz hasonló tartalmú szabályozás nem tartozik az irányelv alkalmazási körébe a „szennyező fizet” elve nem képezi akadályát egy ilyen bírságnak, az EUMSZ 191. cikkében előírt elvet konkretizáló másodlagos jogi szabályozás hiányában pedig a tagállamok szabadon dönthetnek ilyen bírság alkalmazása mellett.

Az ügyben nem tartottak tárgyalást, 2017. február 16-án kerül sor a főtanácsnoki indítvány előterjesztésére;

6. A C-254/16. sz. Glencore Grain előzetes döntéshozatali ügy

<http://curia.europa.eu/juris/documents.jsf?num=C-254/16>

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság által kezdeményezett előzetes döntéshozatali eljárásban azok a kérdések merültek fel, hogy az adóalany adó-ellenőrzés során tanúsított szubjektív magatartása befolyásolhatja-e az adóhatóság áfa kiutalására vonatkozó objektív kötelezettségét és az adóhatóság egyes eljárási cselekményei (mulasztási bírságok kiszabása) lehetővé tehetik-e jogkövetkezményként a kiutalás későbbi időpontban történő teljesítését, valamint befolyásolhatja-e a késedelmi kamat fizetésének kezdő időpontját az adóhatóság eljárási cselekménye, ha azt főszabály szerint a kiutalás eredeti esedékességét követő naptól kell számítani.

A Magyar Kormány beadványában azt az álláspontot képviselte, hogy az uniós joggal nem ellentétes az a nemzeti szabályozás, amely az eljárás alapjául szolgáló esetben lehetővé teszi jogkövetkezményként a héa-különbözet visszatérítés későbbi időpontban történő teljesítését, továbbá az uniós joggal nem ellentétes az a nemzeti szabályozás sem, amely késedelmes kiutalás fennállása esetén kizárja a késedelmi kamat fizetését arra az esetre, ha a kiutalást az adózó szubjektív magatartása akadályozza. A tagállami bíró feladata annak vizsgálata, hogy e magatartás és az eljárás tényleges befejezési időpontja arányban áll-e egymással.

Az eljárás az írásbeli szakaszban tart.

7. A C-390/16. sz. Lada előzetes döntéshozatali ügy

<http://curia.europa.eu/juris/documents.jsf?num=C-390/16>

A Szombathelyi Törvényszék által előterjesztett előzetes döntéshozatali kérelem a külföldi ítélet érvényének elismerésére irányuló magyar eljárás uniós joggal való összeegyeztethetőségére kérdez rá. Az eljáró bíróság kérdéseit a C-25/15. számú Balogh-ügyben hozott ítéletet megelőzően terjesztette elő, és a kérdések megválaszolását az ítélet ismeretében is szükségesnek tartja. A bíróság kérdései arra irányulnak, hogy az elismerési eljárás a kölcsönös elismerés elvével, és a *ne bis in idem* elvével összeegyeztethető-e.

A Magyar Kormány írásbeli észrevételeiben jelezte, hogy a C-25/15. számú Balogh-ügyben hozott ítéletet követően egyrészt a jogalkalmazás, másrészt a jogalkotás uniós joggal való összhangjának biztosítása érdekében már lépések történtek. Emellett rámutat arra, hogy a hivatkozott ügyben hozott ítélet, illetve az abban hivatkozott uniós jogi szabályok nem zárják ki az összes elismerésre illetve megfeleltetésre vonatkozó eljárás alkalmazhatóságát. A Bíróság ítéletéből a Magyar Kormány álláspontja szerint az következik, hogy az elismerési eljárás a 2008/675/IB kerethatározattal összhangban fenntartható, amennyiben az nem a tagállami ítélet nyilvántartásba vételére vonatkozik, hanem tagállami ítélet figyelembe vételét a nemzeti szabályoknak való megfeleltetéssel illetve szükség esetén akár átalakítással biztosítja. Egy ilyen eljárás célja ugyanis annak biztosítása, hogy a tagállami ítélet jogkövetkezményei azonosak legyenek egy azonos tényállást elbíráló nemzeti ítélettel, valamint hogy a terhelt ne kerüljön hátrányosabb helyzetbe azáltal, hogy cselekményét nem nemzeti bíróság bírálta el.

Az eljárás az írásbeli szakaszban tart.

8. A C-404/16. sz. Lombard előzetes döntéshozatali ügy

<http://curia.europa.eu/juris/documents.jsf?num=C-404/16>

A Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság által előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK tanácsi irányelv (a továbbiakban: héa-irányelv) értelmezésével összefüggésben a pénzügyi lízingszerződés esetkörével kapcsolatban merültek fel. Annak értelmezését kéri a magyar bíróság, hogy a héa-irányelv 90. cikkének (1) bekezdésében lévő teljesítés megghiúsulása fogalmának körébe tartozik-e az az eset is, amikor a zárt végű pénzügyi lízingszerződés esetén a lízingbeadó a lízingdíj megfizetését már nem követelheti a lízingbevevőtől, mivel a lízingbeadó a lízingszerződést a lízingbevevő szerződésszegése miatt felmondta. Igenlő válasz esetén felmerül a kérdés, hogy a lízingbevevő a héa-irányelv 90. cikkének (1) bekezdése alapján jogosult-e az adóalap csökkentésére akkor is, ha a nemzeti jogalkotó élve a héa-irányelv 90. cikkének (2) bekezdésében foglalt lehetőséggel, az adóalap csökkentését nem tette lehetővé a teljes vagy részleges nemfizetés esetén.

A Magyar Kormány azt az álláspontot képviseli, hogy az alapügy szerinti eset a héa-irányelv 90. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozik (megghiúsulás), nem pedig nemfizetés esetének minősülnek, ezért lehetővé kell tenni az adóalap utólagos csökkentését. Tekintettel arra, hogy az alapügy szerinti eset megghiúsulásnak minősül, nincs relevanciája a magyar bíróság második kérdésének.

Az eljárás az írásbeli szakaszban tart.

9. A C-473/16. sz. F. előzetes döntéshozatali ügy

<http://curia.europa.eu/juris/documents.jsf?num=C-473/16>

A Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság által előterjesztett előzetes döntéshozatali kérelem az LGBTI menedékkérők (leszbikus, meleg, bi-, transz- és interszexuális) szexuális irányultságon alapuló üldöztetésének megítélése kapcsán a szexuális irányultság megállapítására szolgáló, jelenleg a magyar menekültügyi eljárásban használt szakértői eszközök alkalmazásának uniós joggal való összhangjára kérdez rá. A bíróság szerint a kíméletes, pszichológus szakértő alkalmazásával végzett szakértői vizsgálat nem összeegyeztethetetlen az uniós jogi előírásokkal, különösen abban az esetben, amikor a nemzetközi védelmet kérelmező kizárólag a szexuális irányultsága miatti üldöztetésre hivatkozik, és nyilatkozatát nem támasztja alá.

A Magyar Kormány az írásbeli észrevételeiben osztotta az előterjesztő bíróság álláspontját és amellet érvelt, hogy a magyar hatóság gyakorlata, miszerint a szexuális irányultság megállapítása végett pszichológus szakértőt von be a menekültügyi eljárásába annak érdekében, hogy az emberi méltóságot nem sértő személyiségtesztek alkalmazásával a kérelmező által előadott nyilatkozatot megvizsgálja, nem összeegyeztethetetlen a 2011/95/EU irányelv (kvalifikációs irányelv) rendelkezéseivel és az Alapjogi Chartával. A menekültügyi eljárás szabályaira a kvalifikációs irányelv mellett a 2013/32/EU irányelv (eljárési irányelv) rendelkezései vonatkoznak, amelyek lehetővé teszik, hogy a tagállami hatóságok, amennyiben szükséges, szakértő segítségét igénybe vegyék az eljárás során. A magyar szabályok ezzel összhangban teszik lehetővé a bizonyítás során szakértő bevonását az eljárásba. A Magyar Kormány is úgy véli, hogy a szakértői bizonyítás során alkalmazott módszerek nem sérthetik az emberi méltóságot, ilyen módszer alkalmazására a jelen esetben nem is került sor, ezt a bírósági eljárásban alkalmazott szakértői intézet is megállapította. Tehát a Magyar Kormány szerint a kvalifikációs irányelv 4. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az LGBTI menedékkérők vonatkozásában olyan projekciós személyiségteszteken alapuló igazságügyi pszichológus szakértői vélemény beszerzése és értékelése, amely személyiségtesztek elvégzése során a menedékkérő szexuális szokásaira vonatkozóan kérdéseket nem tesznek fel és a menedékkérőt fizikai vizsgálatnak sem vetik alá. Az igazságügyi pszichológus ilyen szakértői véleménye felhasználható a menekültügyi eljárásban a szexuális irányultság miatti üldözöttség okán menedékkérelmet előterjesztő személy ezen állítása hitelességének a vizsgálata során.

Az eljárás az írásbeli szakaszban tart.

10. A C-483/16. sz. Sziber előzetes döntéshozatali ügy

<http://curia.europa.eu/juris/documents.jsf?num=C-483/16>

A Fővárosi Törvényszék által előterjesztett előzetes döntéshozatali kérelem egyes, a fogyasztói deviza kölcsönszerződésekkel kapcsolatos igényérvényesítésre vonatkozó magyar szabályok uniós jogi összhangjára kérdez rá. A kérelem tárgya a Kúria jogegységi határozata nyomán elfogadott szabályozás – amely megállapította a fogyasztói deviza kölcsönszerződésekben alkalmazott árfolyamrés tisztességtelenségét illetve vélelmet állított fel az egyoldalú szerződésmódosítási jog tisztességtelensége tekintetében, illetve megállapította e tisztességtelenség minősülő feltételekre tekintettel a fogyasztó és a hitelintézet közötti elszámolás szabályait – keretében megjelenő azon előírás, mely szerint a fogyasztó általi igényérvényesítés során a fogyasztónak nem elegendő az érvénytelenség megállapítását kérni, hanem az érvénytelenség jogkövetkezményeinek alkalmazását is kérnie kell, a fogyasztó a teljes érvénytelenség megállapításának kérése esetén nem kérheti a bíróságtól a szerződéskötést megelőző eredeti állapot helyreállítását, illetve a fogyasztónak a felek közötti elszámolásra kiterjedő és összecszerűen is megjelölt, határozott kérelmet kell előterjesztenie. A Fővárosi Törvényszék szerint mivel ezek a rendelkezések más fogyasztói

szerződésekre illetve nem fogyasztókkal kötött kölcsönszerződésekre nem terjednek ki, és többletfeltételeket jelentenek azon szerződésekkel kapcsolatos igényérvényesítés során, amelyekre kiterjednek, felmerül az uniós fogyasztóvédelmi joggal való összhang kérdése.

A Magyar Kormány által az eljárásban képviselt álláspont szerint az uniós jog fogyasztóvédelemre vonatkozó rendelkezéseivel, így különösen a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló 93/13/EGK irányelv rendelkezéseivel, valamint az egyenértékűség és a tényleges érvényesülés elveivel összeegyeztethető a vizsgált szabályozás, amely a fogyasztói kölcsönszerződésekben tömegesen előforduló tisztességtelen szerződési feltételek érvénytelenségének jogszabályban történő megállapítása és ezen érvénytelenség jogkövetkezményeinek jogszabályban történő levonása következtében, a fogyasztói igényérvényesítés hatékony és gyors lebonyolítása érdekében a) előírja, hogy a fogyasztónak az érvénytelenség megállapítása mellett az érvénytelenség jogkövetkezményeinek alkalmazását is kérnie kell a bíróságtól, b) kizárja, hogy a fogyasztó a szerződéskötést megelőző eredeti állapot visszaállítását kérje a bíróságtól, illetve c) előírja, hogy a fogyasztónak a felek közötti elszámolásra kiterjedő, összességében is megjelölt, határozott kérelmet kell előterjesztenie. Az uniós jog fogyasztóvédelemre vonatkozó rendelkezéseivel, így különösen a 93/13 irányelv rendelkezéseivel, valamint az egyenértékűség és a tényleges érvényesülés elveivel összeegyeztethető egy olyan tagállami szabályozás, amely a fenti a)-c) pontban foglalt előírások érvényesülése érdekében az igényt érvényesítő fogyasztók részéről további perbeli nyilatkozat megtételét írja elő.

Az eljárás az írásbeli szakaszban tart.

11. A C-492/16. sz. Incyte Corporation előzetes döntéshozatali ügy

<http://curia.europa.eu/juris/documents.jsf?num=C-492/16>

A Fővárosi Törvényszék által kezdeményezett előzetes döntéshozatali eljárásban az a kérdés merült fel, hogy a növényvédő szerek kiegészítő oltalmi tanúsítványának bevezetéséről szóló, 1996. július 23-i 1610/96/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és a gyógyszerek kiegészítő oltalmi tanúsítványáról szóló, 2009. május 6-i 469/2009/EK tanácsi rendelet szerinti kiegészítő oltalmi tanúsítvány iránti bejelentésben az Európai Unión belüli forgalomba hozatalra vonatkozó első engedély keltezésének napja hibásnak tekinthető-e akkor, ha ezen időpont a C-471/14. sz. Seattle Genetics ügyben hozott ítéletben kifejtett jogszabály-értelmezéssel ellentétesen került meghatározásra, és ezért a kiegészítő oltalmi tanúsítvány lejáratí dátuma helyesbítésének van-e helye, ha a tanúsítvány ezen ítélet kihirdetését megelőzően került megadásra és az e döntéssel szembeni jogorvoslati határidő már eltelt. Az előterjesztő bíróság tisztázni kívánja továbbá azt, hogy köteles-e a tanúsítvány megadására hatáskörrel rendelkező tagállami iparjogvédelmi hatóság a kiegészítő oltalmi tanúsítvány lejáratí dátumát hivatalból helyesbíteni annak érdekében, hogy az összhangba kerüljön a Seattle Genetics ügyben hozott ítéletben kifejtett jogértelmezéssel.

A Magyar Kormány azt az álláspontot képviseli, hogy a kiegészítő oltalmi tanúsítvány iránti bejelentésben „az Európai Unión belüli forgalomba hozatalra vonatkozó első engedély keltezésének napja” nem tekinthető a 1610/96 rendelet 17. cikkének (2) bekezdése értelmében hibásnak, és nincs helye e rendelkezés alapján a kiegészítő oltalmi tanúsítvány lejáratí dátuma helyesbítésének azon az alapon, hogy ezen időpont a Seattle Genetics ügyben hozott ítéletben kifejtett jogértelmezéssel ellentétesen került meghatározásra. Az 1610/96 rendelet 17. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az nem teszi a tagállami hatóságok számára kötelezővé a hivatalból történő helyesbítési eljárást. A kiegészítő oltalmi tanúsítvány megadására hatáskörrel rendelkező tagállami iparjogvédelmi hatóság nem köteles a kiegészítő

oltalmi tanúsítvány lejáratát sem kérelemre, sem hivatalból módosítani annak érdekében, hogy az összhangba kerüljön a Seattle Genetics ügyben hozott ítéletben kifejtett jogértelmezéssel, amennyiben a tanúsítvány ezen ítélet kihirdetését megelőzően került megadásra és a hatóság határozatára vonatkozó, a nemzeti jog által meghatározott jogorvoslati határidő már eltelt.

Az eljárás az írásbeli szakaszban tart.

12. A C-566/16. sz. Vámos előzetes döntéshozatali ügy

<http://curia.europa.eu/juris/documents.jsf?num=C-566/16>

A Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság által előterjesztett előzetes döntéshozatali kérelem arra vonatkozik, hogy az uniós joggal összhangban áll-e azon magyar szabályozás, amely szerint az általános forgalmi adó tekintetében alanyi adómentességet csak a jövőre nézve, mégpedig a tevékenység megkezdéskor (adóhatósághoz történő bejelentkezéskor), vagy a már működő adózó esetében a jövőre nézve lehet választani, vagyis egy adóhatósági ellenőrzés során utólag és visszaható hatállyal (a késedelmes bejelentkezést megelőző időszakra nézve) már nem választható az alanyi adómentesség, vagy az alanyi adómentesség választásának lehetőségét biztosítani kell-e utólagosan, a késedelmes bejelentkezést megelőző időszakra visszaható hatállyal olyan adóalany részére, akiről/amelyről az adóhatóság egy ellenőrzés során megállapítja, hogy az áfaszabályozás értelmében vett gazdasági tevékenységet folytatott, ezzel áfaalanyisága keletkezett, azonban bejelentkezési kötelezettségét késedelmesen teljesítette.

Az ügy részben hasonló kérdéseket vet fel, mint a C-424/14. sz. Balogh előzetes döntéshozatali ügy, melyben a Bíróság úgy határozott, hogy a közös hozzáadottértékadó-rendszerrel szemben, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv (a továbbiakban: héa-irányelv) 213. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely abban az esetben is előírja az adóalanyokkal szemben valamely gazdasági tevékenység megkezdésének bejelentését, ha az e tevékenységből származó bevétel nem lépi túl a kisvállalkozások tekintetében előírt mentesség felső határát, és az adóalany nem kíván adóköteles tevékenységet folytatni.

A Magyar Kormány írásbeli észrevételeiben jelzi, hogy a Bíróság által a Balogh-ügyben is vizsgált és elfogadott magyar rendszerre, továbbá a jogbiztonság elvére figyelemmel, nem ellenétes a héa-irányelvvel az olyan tagállami szabályozás, amely kizárólag a jövőre nézve (akár a tevékenység megkezdéskor, akár azt követően) teszi lehetővé a héa-irányelv XII. cím 1. fejezetében foglaltaknak megfelelő nemzeti jogi rendelkezések (alanyi adómentesség) választását, vagyis nem biztosítja az alanyi mentesség utólagos és a bejelentkezést megelőző időszakra visszaható hatályú választását az adóalany számára egy adóellenőrzés során.

Az eljárás az írásbeli szakaszban tart.

13. A C-3/17. sz. Sporting Odds Limited előzetes döntéshozatali ügy

<http://curia.europa.eu/juris/documents.jsf?num=C-3/17>

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság által kezdeményezett előzetes döntéshozatali eljárásban az előterjesztő bíróság elsődlegesen arra kérdez rá, hogy megállapítható-e, hogy a nemzeti szerencsejáték-közpolitika nem folytat koherens és szisztematikus korlátozást a magyarországi szerencsejáték piacon, és ezért a kialakított szabályozás mind a nemzeti monopólium, mind a koncessziós rendszer tekintetében

alkalmatlan a kitűzött célok elérésére, valamint, ha az uniós joggal való ellentét megállapítható, akkor a felperessel szemben nem kerülhetett volna sor szankció kiszabására. A magyar szabályozás szerint ugyanis online kaszinójáték engedélyt csak azok a szolgáltatók szerezhetnek, akik földi játékkaszinó koncesszióval rendelkeznek. Az előterjesztő bíróság számára kérdéses, hogy igazolható-e és arányos-e ez az elvárás a külföldön letelepedett online szolgáltatókkal szemben. (1-5. kérdés) Emellett az előterjesztő bíróság további kérdései alapvetően a játékkaszinó-koncesszióra és így az azzal együtt megszerezhető online kaszinó engedélyre vonatkozó pályázat kiírására, elbírálására illetve a kiválasztási folyamat átláthatóságára vonatkoznak, külön felhívva a figyelmet arra, hogy lehetőség van pályázat nélkül is koncesszió odaítélésére. A bíróság kiemeli kérdéseiben azt is, hogy koncesszióról való döntés esetén nincs lehetőség jogorvoslatra. (6-9. kérdés) Végül az előterjesztő bíróság kérdéseket fogalmazott meg azzal kapcsolatban, hogy mennyiben egyeztethető össze az Európai Unió Alapjogi Chartája által biztosított tisztességes ügyintézéshez való joggal és kifejezetten az abból következő meghallgatáshoz való joggal és az indoklási kötelezettséggel, hogy a megtámadott közigazgatási határozatot megelőző közigazgatási eljárásban a felperes – mivel az eljárás megindításáról nem értesítik törvény szabálya alapján, aztán pedig nem vonják be az eljárásba – az uniós joggal való összeegyeztethetőség kérdését nem vetheti fel, először ilyen vonatkozású kérdés megtárgyalása az első fokon jogerősen döntő bíróság előtt kerülhet csak sor. (10-16. kérdés)

Az eljárás az írásbeli szakaszban tart, a Magyar Kormány részéről még nem került benyújtásra írásbeli észrevétel.

14. A C-38/17. sz. GT előzetes döntéshozatali ügy

<http://curia.europa.eu/juris/documents.jsf?num=C-38/17>

A Fővárosi Törvényszék a Kúria 1/2016 jogegységi határozatának azon megállapításait vitatja az uniós jog szempontjából, melyek alapján a deviza alapú kölcsönszerződés megfelel a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló törvény által előírt követelményeknek egy olyan helyzetben is, ha a szerződés a kölcsön folyósítási árfolyamát nem tartalmazta, az csak a lízingcég által egyoldalúan meghatározott módon az ún. jóváhagyási értesítőben jelenik meg.

Az eljárás az írásbeli szakaszban tart, a Magyar Kormány részéről még nem került benyújtásra írásbeli észrevétel.

15. A C-51/17. sz. Ilyés és Kiss előzetes döntéshozatali ügy

<http://curia.europa.eu/juris/documents.jsf?num=C-51/17>

A Fővárosi Ítéltábla által kezdeményezett előzetes döntéshozatali eljárás többek között az árfolyamkockázat kérdésével kapcsolatos, és elsősorban annak tisztázására irányul, hogy az árfolyamkockázat viselésére vonatkozó és a devizahitel-szerződések egyik fő tárgyának tekinthető feltétel tisztességtelen jellege egyáltalán vizsgálható-e a 93/13/EGK irányelv fényében, mivel az uniós jogszabály a szerződések fő tárgyával kapcsolatban csak akkor engedi meg a tisztességtelenség vizsgálatát, ha az e tárgyra vonatkozó feltételek nem világosak és/vagy nem érthetőek; másrészt pedig a fogyasztó tájékoztatása minőségének és mélységének kihatása van annak megítélésére, hogy az árfolyamkockázat egészének az adósokra történő hátrítását előíró szerződéses rendelkezés tisztességtelenségnek minősül-e.

Az eljárás az írásbeli szakaszban tart, a Magyar Kormány részéről még nem került benyújtásra írásbeli észrevétel.

16. A C-53/17. sz. Bericap előzetes döntéshozatali ügy

<http://curia.europa.eu/juris/documents.jsf?num=C-53/17>

A Fővárosi Törvényszék által kezdeményezett előzetes döntéshozatali eljárás a kapcsolt vállalkozás fogalmának értelmezésére irányul egy kis- és középvállalkozások részére kiírt pályázattal összefüggésben

Az eljárás az írásbeli szakaszban tart, a Magyar Kormány részéről még nem került benyújtásra írásbeli észrevétel.

17. A C-118/17. sz. Dunai előzetes döntéshozatali ügy

<http://curia.europa.eu/juris/documents.jsf?num=C-118/17>

A Budai Központi Kerületi Bíróság által előterjesztett előzetes döntéshozatali eljárásról egyelőre nem áll rendelkezésre további információ.

18. A C-126/17. sz. Czakó előzetes döntéshozatali ügy

<http://curia.europa.eu/juris/documents.jsf?num=C-126/17>

A Fővárosi Törvényszék által előterjesztett előzetes döntéshozatali eljárásról egyelőre nem áll rendelkezésre további információ.